

[Undervisningsministeren]

vet dårligere i de sidste par år; de er tværtimod blevet udbygget. Området har stort set været friholdt for besparelser, og kommunerne har været meget flinke til at sætte penge af på dette felt. Så skal vi nu ikke også lige huske at være glade for alt det, vi har? Det er jo ikke småting, specielt ikke på biblioteksområdet.

Selvfølgelig ved jeg godt, at hvis vi lader være med at sammenligne med andre lande og i stedet sammenligner med den fremtidsvision, som Bibliotekskommissionen for 10 år siden fremkom med, så er alle ønskerne ikke opfyldt, men jeg må vel have lov at gøre opmærksom på, at hvis vi skulle opfylde alle ønsker, som er fremkommet i forskellige kommissioner på forskellige områder, så var landet for længst gået fallit.

Man kan ikke klare alting på én gang, og i løbet af de 10 år, der er gået, siden Bibliotekskommissionen nedkom, er der jo kommet nye elementer ind i debatten, som også har været nævnt her, og som gør, at jeg tror, vi nu bør se på tingene med friske øjne, og det er netop det, kulturministeren og jeg i dag giver tilsagn om at gøre.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Det er såmænd ikke, fordi jeg har noget principielt ønske om at være uenig med undervisningsministeren, og jeg tror, han har det på samme måde som jeg, men når undervisningsministeren her siger, at netop hvad angår de elektroniske medier spiller det ikke nogen rolle med nærheden, så vil jeg nævne, at den praksis, man i dag oplever ude på skolerne, faktisk viser, at det spiller en rolle. De mennesker, som gerne slår et slag ind omkring biblioteket for at se de nyeste tidskrifter, de skal – i hvert fald den generation af lærere, vi snakker om nu – tage sig vældigt sammen for at gå ned i datarummet, medmindre de har en klasse, der rent faktisk har pisket dem til, at nu kan det altså ikke nytte noget, nu vil de gerne prøve noget med det dér nye edb-programmel.

Min idé og min tanke med at koble disse to ting sammen er at gøre det til en naturlig ting for alle grupper, både de humanistiske og samfundsvidenskabelige lærere, som er vant til at bruge biblioteket og bruger det meget, at komme i edb-datastuerne, og at

gøre det til en selvfølge for fysik- og matematiklærerne også at bruge bibliotekerne. Så jeg mener sådan set, at der er to pointer i det, jeg siger.

Jeg ville for et par år siden have været enig med ministeren i den måde, han fremlægger det på, men min erfaring med en i hvert fald ugentlig omgang med et gymnasium viser mig, at sådan er det ikke i praksis. Det er derfor, jeg synes, det kunne være vigtigt at trække det frem her og på den måde ligesom gøre det til et offentligt anliggende.

I denne sammenhæng vil jeg også nævne et andet problem, som man støder på på uddannelsesstederne. Der er ligesom en animositet fra de traditionelle lærergrupper med hensyn til at sætte penge af til bibliotekstjeneste, til edb-programmer, til de nye elektroniske medier. Det er, ligesom man hellere vil have de franske ordbøger, dem kender man, Ovids elskovsdigte, dem kender man, de matematiske tabeller, dem kender man; og derfor kan det være svært at finde pengene til disse nye ting. Derfor kunne der også være en idé i pædagogisk, for det er jo det, vi kan bede ministeren om, at arbejde for at få særlige konti til disse aktiviteter.

Ingerlise Koefoed (SF):

Til undervisningsministeren vil jeg gerne sige, at jeg såmænd ikke ønskede at være særlig sørgmodig i det, jeg sagde. Jeg synes da også stadig væk, at vi har et nogenlunde folkebiblioteksvæsen her i landet, men jeg må nu alligevel sige, at jeg synes, at den bibliotekslov, som vi vedtog her i 1982 med ikrafttræden i 1983, var et kolossalt tilbageskridt. Den fastslog næsten sikkert, at bøger er og bliver det eneste naturlige materiale for bibliotekerne, og det synes jeg, som kender folkebibliotekerne meget godt, og som ved, hvor stor glæde der har været både blandt børn og voksne over, at der også kom andre materialer ind i bibliotekerne, var et tilbageskridt.

Med hensyn til hvor godt eller hvor dårligt kommunerne nu har behandlet bibliotekerne, kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg netop i dag har fået et brev, hvoraf det fremgår, at i Horsens har man nu sagt: nu kan der ikke købes flere biblioteksmaterialer ind i år, for det har vi ikke penge til. Sådan noget kan være et engangstilfælde, det vil jeg da